

SLOVENSKO VODSTVO: MUSOLINI

Dr. MIHA KREK (9. avg. 1942): Benito Musolini je točasno najzalostnejša figura na svetovnem političnem polju. Tri tedne je čakal v Libiji na zmagoslavni pohod v obljubljeni deželi Nila. Toda čakal je za stonj. Da se vendar nekje pojavi, je šel preko Aten v Gorico in govoril o svetovnih frontah. V resnici je bil ves govor posvečen razmeram v slovenskih pokrajinah. Njegove tam izrečene grožnje so samo dokaz, da velesila Italija s svojimi 45 milijoni prebivalcev ni zmogla, da uredi razmere v mali slovenski pokrajini. Slovenske vasi in mesta so glasni tožniki Italije. Italija je kriva razmer v Ljubljanski pokr.

Fr. GABROVŠEK (16. avg. 1942): "Teško je govoriti o ljubezni do sovražnika. In vendar moramo biti hvaležni Musoliniju za njegov govor v Gorici (31. jul). S tem govorom je namreč M. priznal, česar dosedaj ni hotel: da žive na Primorskem in Goriškem Sloven. in da obstoja tu močan odpor proti It. Povzročil je tudi, da angleški in ameriški listi podrobno pišejo o Sloveniji, o streljanju talcev, o požigih slovenskih vasi... M. je s svojim govorom podčrtal slovenski odpor, toda ta odpor tudi dvignil in utržil. **ROMNII PA MORATE, DA TRENUTEK ZA PRAVI ODPOR SE NI PRIŠEL. KO PRIDE, BO TOČNO NAPOVEDAN!** Na ta pravi odpor se je treba pripravljati. Italijani v Primorju se že bojijo in jih skrbi, kam bodo bežali. Naj se zahvalijo Musoliniju in njegovim metodam v ravnanju s Slovenci... V zadnjem času so izšle v angleščini 3 KNJIGE o Sloveniji in Slovencih. Dve sta poljudni in izpod peresa angleških oz. ameriških pisateljev: "KAJ SLOVENC HOČEJO" (v Londonu) in "MUCENIŠTVO SLOVENIJE" (v Ameriki). KNJIGA ZA DIPLOMATSKI SVET je izšla v Lond. in vsebuje opis slovenskega problema, slovenskih gospodarskih in geografskih zahtev. Ima 18 zemljevidov z mejami nove Slovenije. **NE BOJTE SE! IZVOJEVAL BO NAROD TE MEJNIKE!**"

ZA ROBOM

POLOŽAJ NA BOJIŠČIH (20. avg. 1942): Na ruskem bojišču nespremenjeno. V sev. Kavkazu so Nemci zasedli petrol. središče Majkop. Rusi so zaloge pospravili naprave pa uničili. Nemci napadajo v smeri Groznij-Baku. Pri Stalingradu so N. napadli s vsežimi številnimi četami. Rusi se krčevito branijo. Vsekakor je Stalingrad v nevarnosti. - V Egiptu še vedno pripravave na obeh straneh. Lond. radio pričakuje, da se bo tam kmalu sprožilo. - Na Salomonskih otokih so se Američani na 3 krajih izkrkali. Čeprav je bilo to morda drago, je to vendar amer. uspeh. To je sedaj prvi slučaj, da so začeli dogodke Američani voditi. Nemaško pozornost je zbudilo izkrcanje pri Dieppu v Franciji. Teško razpoznati namen takih angleških bodljajev. Ob tej priliki se je razvila dosedaj največja letalska (angl. nemška) bitka (na obeh straneh po 100 zbitih letal). Churchill je z ang. in amer. generali obiskal Moskvo in bojišče v Egiptu.

"NE STORITE NIČESAR, KAR BI RAZDRŽILO nemško maščevalnost" Potrebovali vas še bomo za svobode! Londonsko navodilo Francozom ob izkrcanju v Dieppu. - Enaka navodila daje slov. vodstvo v Londonu Slovencem. **OFni ubogala, OF kriva naše nesreče.**

CHURCHILL

o KOMUNIZMU,
TROCKIZMU in
- RUSIJI -

Ko je (danes že mjnki) Trocki pred leti zaprosil angleško vlado, da bi mu dovolila bivanje v Angliji, je Churchill porabil to

priliko, da je napisal razpravo, v kateri je osvetlil ne samo trockizem, temveč boljše vizem in komunizem sploh. Ob izbruhu vojne med Nemčijo in Rusijo je Churchill izjavil, da je v teku svojega življenja marsikatero povedal na račun komunizma, da pa spričo zaveznitva med Anglijo in Sovj. Rusijo v nobeni besedi ne prekliča. V omenjeni razpravi pravi med drugim:

KAJ JE KOMUNIZEM. "Čudim se, da bi mož z razumom, kakor ga ima Trocki, ne bil sposoben razumeti neprikrito odklonilno stališče civiliziranih vlad proti vodilnim zastopnikom komunizma. On piše, kot da bi imeli mi samo ozkosrčen predsodek proti novim idejam in nasprotujočim teorijam. Toda komunizem ni samo svetovni nazor. Je tudi vojni načrt. Komunist ni samo zastopnik nekega mišljenja, temveč tudi zaprisežen strokovnjak dobro premišljene metode o NASILNEM uveljavljenju komunizma. Komunisti so preštudirali ANATOMIJO NEZADOVOLJSTVA in revolucije v vseh fazah in z vseh strani in sestavili pravi "Exercier-Reglement" za preobrnitev vseh obstoječih ustanov. **METODA NASILJA JE PRAV TAKO BISTVEN DEL SESTAVNI DEL** komunističnega nazora kakor nauk sam. Spočetka so prisegali na stara častitljiva načela liberalizma in demokracije samo zato, da bi tako varovali svoj organizem, dokler je še v povojih. Svoboda govora, pravico, da javno zborujejo, vsako obliko politične dejavnosti, vse ustavne pravice - so zahtevali in uveljavljali. Z vsakim na levo usmerjenim ljudskim gibanjem so iskali zveze. Postavitev milega libelarnega ali socialističnega režima v kakršnemkoli času nemirov je prvi mejnik. Toda komaj pride do tega režima, ga je treba takoj uničiti. Trpljenje in pomanjkanje, posledice zmedenih časov, je treba izkoristiti. **ARANŽIRATI JE TREBA SPOPADE, ČE LE MOGOČE S PRELIVANJEM KRVI.** Fabricirati mučenike. S pomirljivim stališčem vlade se je treba okeristiti. Napram nekomunistom se **NE SME DRŽATI NOBENA BESEDA.** Vsak akt dobre volje, strpnosti, pomirljivosti, milosti in velikodušnosti s strani vlade ali politikov je treba izkoristiti proti njim, za njih uničenje. Ko čas dozori in ko je priložnost ugodna, je treba uporabiti **VSAKO SREDSTVO KRVAVEGA NASILJA** brez mere in vesti, od

posameznih umorov do klanja množic. Pod zastavami svobode in demokracije naskakujejo trdnjavo. Če pa pride aparat oblasti v roke te bratovščine, je treba vsako opozicijo, vsak nasproten nazor izbrisati s smrtjo. Demokracija je samo orodje, ki ga uporabijo, po uporabi pa razbijejo. Svoboda jim je samo sentimentalna bedarija, ki ni vredna komunističnega logika. To je vera in cilj komunistov, kakor sta zapisana v njihovih dolgoveznicah učbenikih in s krvjo v zgodovini marsikaterega ljudstva!

PRELOM MED KOMUNISTI. Ko pa komunisti v Evropi kljub svojim skrbno izdelanim učbenikom in pravilnikom niso uspeli s svojo revolucijo, temveč so vzbudili fašistično in nacistično protirevolucijo, je Stalin napravil (po komunističnih načelih) krvav proces proti vsej stari boljševiški gardi, da obvaruje vsaj sovjetsko unijo pred grozečo pogubo. Churchill je z razpravo "Sovražniki na levi" 4. sept. 1936 osvetlil ta pokol boljševikov v Stalinovi Rusiji tako:

"Kaj najbolj zanima zapadne demokracije pri tem procesu? To, kako bo ta pokol vplival na Rusijo kot vojaški faktor v ravnotežju Evrope. Očitno se je Rusija odločno odmaknila od komunizma. To je preobrat na desno. Načrt svetovne revolucije, ki je ogreval trockiste, je padel v vodo. Predstavlja se nam nov ruski nacionalizem in nekronani imperializem, sicer v nedovršeni obliki, pa prav zato toliko bolj zanesljivo. Morda bo Rusija v svoji novi obleki osebnega despotizma našla več dotikališč z zahodom, kakor so jih evangeiki tretje internacionale. Na vsak način jo bomo manj težko razumeli... Ta proces je akt samoohrane za družbo, ki se boji ostrega nemškega meča in ki ima tudi vse razloge za ta strah."

Streli v Moskvi so pri komunistih vseh dežel sprožili negotovost, zmedo in razkol. Churchill je z redko bistrorvidnostjo opazoval to drganje, kakor se vidi iz razprave, ki jo je objavil kmalu po moskovskem procesu 16. okt. 1936. Zapisal je:

"Večno bolj potrebno je, da razumemo stališče in politiko ruske boljševiške vlade, kolikor je to sploh mogoče... V Moskvi se je razvil pomemben dualizem, ki gre v pravo razkolništvo. V čem je bil spor med Stalinom in Trockim? Stalin predstavlja danes ruski nacionalizem v komunistični obarvanosti. Trocki pa stoji za ortodoksnimi teorijami internacionale svetovne revolucije. Leninova avtoriteta je prešla na Stalina. Pregnani in gonjeni Trocki ima Leninovo poslanstvo, toda v Rusiji je Stalin na vohovnem (vodstvu) mestu. On snuje in vodi nov preobrat, ki ga je povzročil izpremenjen položaj Rusije. Pod pritiskom Nemčije in Japonske se zbirajo Rusija okrog ruske armade. Prej po komunistični bratovščini izvajana nadvlada prehaja sedaj s polnim diktatorjevim dovoljenjem na vojaško vrhovno komando, ki ji vsak tre nutek lahko pripade naloga, da brani življenje naroda. Prezgodnja in presplošna bi bila danes sodba, da je Rusija bolj vojaška diktatura kakor komunistična država. Stvarno je Rusija začasno deležna obeh "blagrov", toda nobenega dvoma ni, kateri od obeh izginja. Pravoverni doktrinarji med komunisti, ki nosijo v sebi čisti strup Leninovega poslanstva, z grozo in gnusom gledajo ta razvoj... Obsojba stare komunistične garde v Moskvi je bila krvava demonstracija, ki je veljala komunistom v inozemstvu. To je bil očiten opomin vsem, da je ruska vlada gospodarica v svoji hiši in da ne mara nobenega opravka več s trockistično sekto."

Kako jasno je Churchill marsikaj predvideval že leta 1936, kako se bodo sukali dogodki v svetu!

Zdaj pa pomislimo, kake bodni so ti naši domači oziroma na Slovensko pritepeni komunisti ali trockisti, nepoučeni o vsem, nevedni, v slabem zagrknjeni, zato neizmerno divjaški, kruti, krvoločni kot razbojniki najslabše vrste. Trockistična in partizanska OF napovedla vojno vsemu: Moskvi in Beogradu, Londonu in Washingtonu, naši domovini in zdravi človeški pameti! In kako strašna je krivda in odgovornost špekulantov iz nekomunističnih krogov, ki so aktivno pripomogli, da je trockistična OF napravila toliko gorja na slovenski zemlji!

LEGIJA SMRTI

Te dni so bili raztrošeni po Ljubljani in deželi letaki z naslovom "Samcobramba", ki napoveduje "Legijo smrti", ki noče biti ne "bela garda" in ne "Mihajlovičevci". Ker it. okupacijska oblast ne zaščiti slovenskega življenja in imetja, hoče "Legija smrti" s Slovenci obvarovati Slovence pred nesrečo, ki jo povzročajo nesmiselne partizanske akcije, in pred partizani sami. - Če je to res taka obramba pred nasilji OF in prepričitev okupatorskih represalij, je narod z "Legijo smrti" pokazal zdravo voljo do življenja, da ne propade med dvema ognjema, ki ga sipata nanj proti narodno partizanstvo in okupator.

ZA ROBOM

ANGLEŠKO IZKRCANJE v Dieppu (19. avg.) je vzbudilo po celem svetu največjo pozornost. Vsa Ljubljana je bila ta dan pod vtisom tega dogodka. Na dan je minul ves "gnjev" nad Angleži, ki ga širi OF. Pazni poslušniki radia so pa takoj pri prvem poročilu mogli ugotoviti, da ne gre za invazijo, ker je angleški radio takoj zjutraj opozoril Francoze, naj se v zadevo ne vmešavajo, ker ne gre za kako večjo operacijo. Angleži so bili na kopnem samo 9 ur. Pravijo, da samo nekaj minut daljši kakor je bilo v načrtu. Angleži so po končani operaciji objavili, da so nameravali v praksi preizkusiti nove čolne za izkrcavanje ter si ogledati nemške obrambne naprave. Vse to kot priprava na bodočo veliko invazijo. -----

VELIKO ZAPREPAŠČENJE V KROGIH OF je zavladao, ko so zvedeli, da se je Churchill vrnil živ z obiska pri Stalinu. Vsi so bili namreč mnenja, da ga bo Stalin zaklal, ker je Churchill družega političnega prepričan ja in organizira poleg partizanske še drugo oboroženo silo.

ZAKAJ SE NE ZAČNE 2. FRONTA Zvedeli smo, da so zavezniki 2. fronto zaenkrat odložili. Torej zato, ker so zvedeli o polomu partizanske akcije na Dolenjskem. Angleži pravijo, da je boljše počakati kakor prekmalu začeti in potem propasti.

PARTIZANI - RABLJI SLOV. NARODA

Nekaj stotin izvržkov našega naroda se je narodu postavilo za sednika in rablja ter uprizorilo strašno žaloigro OF. Morija gre od takrat kakor vihar preko naše zemlje. Zadeti od zločinske roke Kajna - partizana, umorjeni na zverinski način umirajo v dobi največjega narodnega trpljenja naši najboljši Slovenci in Slovenke. Partizani jih ropajo, ugrabljajo, mučijo in pobijajo v imenu svobode in odrešenja našega naroda. Narod, po so vražniku pripeljan na Kalvarijo, križajo. Na grobovih pa dobesečno plešejo in rajajo. Zadnji zaslepljenec mora spregledati in se z grozo in gnusom odvrniti od zverinstva partizanov.

Naša poročila naštevajo preko 3000 u morov Slovencev. Nekaj stotin so jih pomorili Nemci, nekaj stotin Italjani, več kot Italjani in Nemci skupaj pa "slovenski" partizani. Imenik žrtev zato postaja že debela knjiga. Ni jih mogoče tu v celoti navajati. Prinašamo v izvlečku le pregled rabeljskih poslov OF v zadnjih tednih po posameznih okrajih.

LJUBLJANSKA OKOLICA:

Sv. Križ pri Litiji: 12. jul. 3 ženske odvedene v gozdove, mučene, zaklane.

Slivnica: pri Grosupljem: 5. jul. umorjen gospodar Planšar.

Borovnica: 12. jul. pobita družina Lončar (4 člani) in še dve osebi.

Iški Vintgar: 20. jul. našli v neki duplini 14 moških in 5 ženskih trupel ljudi, pobitih od partizanov.

Tomišelj: 25. jul. umorjen organist Razpotnik.

Zaplana: 27. jul. odpeljali in ubili župnika Geohelija.

Zala: 31. jul. v prepadu v Iški našli mnogo mrličev pobitih od partizanov in zasutih s kamenjem.

Vrbljenje: 6. avg. poročajo o 10 pogrešanih. Bili so pobiti v Iški.

Vrhnika: 7. avg. odpeljali in pobili 3 brate Hren, 17. avg. ubite 3 ženske.

Sv. Jošt nad Vrhniko: začetkom avgusta umorjeni: Jankovič Janez, Demšar Janez, pri Štefancu 3, pri Cveku 2, pri Brzinku 2, pri Selovem 1.

St. Jurij pri Grosupljem: 7. avg. umorjena Debeljak Marija.

OSTALI KRAJI (navajamo samo kraj in število v tem času od OF umorjenih)

Kovo mesto: Straža 1, Soteska 1, Polica 25
St. Jernej 50, Smihelj-Stopiče 2.

Černomelj: Suhor 1,

Logatec: Blošček 8, Begunje 1, Ravte 1, Ravne (odkrili grobišče 60 umorjencev)

Ločevje: Ribnica 2, Velike Lašče 27. jul. 19 žrtev (med njimi več otrok), 28. jul. 6 članov družine Gruden, 7. avg. trije, Dobropolje 5, Čušperk 1.

NAVEDENE so le točno ugotovljene številke tistih partizanskih žrtev, ki so jih partizani sami neposredno umorili. Cele desetine nasilno ugrabljenih in odpeljanih posameznikov ali celih družin, katerih smrt je več ali, manj gotova, tu ne naštevamo. Tudi niso navedeni oni, katerih

trupla so raztresena našli po gozdovih, a se zanje ne ve točno, če so to partizanske žrtve ali pobiti partizani sami. Niso upoštevani oni, ki so jih partizani siloma odpeljali v svoja taborišča in so bili tam skupaj s partizani pobiti od Italjanov. (n. pr. Travnna gora, kjer je bilo pobitih toliko sodražkih družin), dalje oni proti-partizansko usmerjeni, ki so jih partizani lažno Italjanom na kakršenkoli način ovdali kot partizane in so jih nato Italjani postrelili. Tudi niso naštetni oni, ki so bili ranjeni od Italjanskih krogel, pa so jih partizanski zdravniki naknadno zastrupili, da so mogli dokazovati ljudem, da Italjani streljajo z zastrupljeno municijo in da so tako med ljudstvom pred Italjani povzročili večji preplah.

Poročalo iz Dobropolj o tej stvari pravi sledeče:

Partizani so v "Slovenskem poročevalcu" in ustno širili propagando, da so vse italjanske krogelje zastrupljene. Zato naj ob ponovnem streljanju Italjanov vsi ljudje pribežijo k njim. Prišli so aeroplani, streljali in bilo je nekaj ranjencev, vendar umreti ni hotel nihče. Propaganda se je slabo obnesla. Temu so odpomogli tako, da je partizanski zdravnik prišel z zastrupljenimi obliži, s katerimi je ranjence obvezoval. Zdaj se bo seveda propaganda obnesla. Ranjenci so dobili strašno temperaturo, nevarnost za smrt je bila tu. Ljudem se je zdelo sumljivo in so kljub prepovedi in grožnjam s smrtjo nekaj ranjencev odpeljali v ljubljansko bolnico. V bolnici so zdravniki ugotovili zastrupljene obliže. Od povsod, kjer so se partizani umaknili pred Italjani, prihajajo poročila, da so izdajali razne vaške zaščite, ki so jih preje postavili iz vrst ljudi, ki so bili partizanom nasprotni ter jih prisilili, da so funkcije v partizanskih vaških zaščitah sprejeli. Izdajstva so vršili tako, da so poskrbeli, da je v italjanske roke prišel list o zaščitah. V nekaj slučajih pa so brez begom iz vasi na več krajih kar na hiše nalimali sezname tamkajšnjih zaščit. Italjani so nato zaznamovane polcvili in postrelili. Tudi in v prejšnjem odstavku navedenih torej nismo upoštevali, kot žrtve partizanov.

Kulturni človek se nad smrtjo človeka, zlasti nad nasilno, zgrozi. Partizani pa so se po ugotovljenih padatkih ob moritvah često obnašali kakor krvoločne zveri. Le malo so jih pobili hitro. Večinoma so jih mučili in trpinčili sebi v zabavo in drugim v nedopovedljivo grozo. Malo so se to strečjali, več se klali z nožem, še več s sekiro. Pobijali so s kamenjem, z bati, obešali, sežigali in celo žive zakopavali. V neštetih slučajih so žrtve prisilili, da so si same grobove izkopale. Vse to se je godilo in se še godi v imenu svobode in narodnega odrešenja.

Navajamo nekaj posebnostih primerov OF-arske rabeljske krutosti: Ivanko Novak, učiteljico v Sodražici, vzorno vzgojiteljico, mater v 7. mesecu nosečnosti, se sredi noči zvezano pijani pol nago odpre-

ljali v gozd. S keli so ga pobili na tla. Na prošnjo, naj jo puste živeti vsaj med partizani, dokler ne porodi, so odgovorili: "Kaj nas briga tvoj pankrt!", nakar so jo z okovanimi čevlji suvali po vsem telesu in uničili v njej mlado življenje. Na željo, da bi še enkrat videla mater, so izbruhnili: "----" (je preumazano, da bi zapisali). Nato so ji razbili lobanjo, vse telo razmrcvarili in jo zagrebli kakor mrhovino.

Antona Kastelica so prijeli na Primskovem. Privezanega na vrh za roke in noge so peljali v domačo vas 2 uri daleč. Vso pet so ga bili z puškinimi kopiti, suvali in zdelali tako, da ga v domači vasi ni nihče več spoznal. Privezali so ga k domačemu kozolcu in ga ves dan počasi rezali z noži in zbadali z bajoneti. Če se je onesvestil, so ga polivali z vodo, da se je spet zavedel in bil trpljenja zmožen. Domači, mati in sestre pa so morali vse to gledati. Niso smeli ob groznem trpinčenju žalovati, ne jakati, ne zatisniti očesa, da ne bi videli grozote zverinskega ubijanja. Ko se je mati od groze onesvestila, so jo z udarci spravili k zavesti: "Boš prekleta k. gledala, kako crka tvoj pasji sin!" Sin pa je ves čas melil za vztrajnost. Mrtvemu so morali domači na vrtu skopati grob in ga tam pokopati brez vidne ga obžalovanja, kakor da bi pokopavali kakega psa.

Duhovnike so zato, kjer so ljudi vzgajali v pravičnosti in narodni zavesti, nagradili običajno z mučenjem. Kaplanu Cvaru so s kopačo, s katero se kida gnoj, razbili glavo. Župniku Nahtigalu, možu ki je bil na svetniškem glasu, so počasi rezali ud za udom od telesa. Župnika Komljanca so pobili na tla s puškinim kopitom, nato ga živega zakopali. Mladega, idealnega kaplana Henrika Novaka so slekli in mu z bajoneti razparali trebuh, nato so mu čreva navili na kol in jih z navijanjem med zasmehom in krohonom trgali iz njega.

Župana Bruljca iz občine Šmihelj-Stopiče, ki je vse življenje posvetil narodnemu napredku Dolenjske, so privezali k hrastu. Dva dni in pol je bil tako privezan. Nato so mu z keli zdrobili ude in ga zopet v bolečinah pustili. Po nekaj dneh trpljenja so ga nato pobili s kamenjem.

Franceta Kozina iz Zapotoka pri Soderžici so zgrabili pri delu. Bili so ga z gorjačami, z okovanimi čevlji so ga suvali v obraz, v usta, mu izbili vse zobe in kričali: "Sedaj, hudič te bomo naučili, kaj smo partizani, kaj zna delati slov. vojska." Končno so ga ustrelili. Umirajoč je Kozina prosil Boga za odpuščanje moralnem.

Pismonošo s Trebeljnega pri Mokronogu so slekli, ga privezali na drevo, mu z nožem rezali rebro za rebrom, mu z rokami iztrgali drob iz telesa in nato mrtvemu s sekiro glavo preklali.

Trgovca Riglerja iz Ribnice, so suvali, pretepali, zbadali, rezali. Med kletvijami kvanto so mu iztrgali jezik, odrezali nos in spalovila. Končno so ga pobili s kamenjem.

V St. Jerneju so med drugimi 50imi katolikih imena so znana in za vsakega pose-

bej znano, kako je bil mučen in umorjen, umorili tudi dve ženski Zagorc Marijina ter in hčer. Odvedli so ju s seboj "na bal" (kakor so rekli) v svoje taborišče. Priredili so res divjo in grozno plesno zabavo. Obe so slekli do golega, zbijali nad nagima razne podlosti, da bi bilo pragnusno o tem pisati. Taki sta morali plesati, suvali so ju drud drugemu v roke. Ko je surovost dosegla višek, so znosili skupaj grmado, grmado podžgali in obe vrgli v gorečo grmado. Kolikorkrat sta skušale iz žgočega plamena odskočiti, so ju ponovno pahnili na ogenj: "Ajdi, v ples na grmado!" Med vpitje bolečin so se mešale partizanske psovke, kvante, režanje in tulenje. Šele ko sta se na grmadi onesvestili, so ju ubili.

Te so stvari, ki so ugotovljene po očitih deloma po zapisnikih partizanov, (kolovodij), ki so bili ubiti. Sicer se pa mnogi radi z njimi pobahajo. Koliko mučenj in nepopisno groznih smrti tudi najboljših slovenskih ljudi pa je vsaj zasedaj še zavutih v meglo. Nad 1000 jih je, ki so pokopani kakor žival in o katerih smo upali, da bodo z nami sodelovali za lepšo narodovo bodočnost in uživali enkrat zlato svobodo...

Človek resnično ne more razumeti tega kajnovskega dela, vseh teh strašnih brat omorov, teh nezaslišanih mučenj in trpinčenj, te brezmejne pokvarjenosti in podlosti, tega zverinstva človeškega srca.

Naj se zamislijo nad to slovensko tragedijo, ki jo predstavlja rabeljska OF tisti, ki so jo podpirali z blagom in besedo... Kdo je tako slep, da še ne spregleda, kdo hoče še dalje podpirati to OF in njene rablje za pobijanje poštenih in zavednih Slovenk in Slovencev?!

RAZGLAS O ZAPLEMBI imetja tistim, ki so neupravičeno odsotni od doma (n.pr.) partizani v hribih) ter tistim, ki upornike podpirajo (in magari oče sina!) je zelo nevaren! Kakor je znano, so Italijani dobili obširne sezname partizanov in tudi podpirateljev OF. Take sezname so deloma zaplenili, deloma jih pa sestavljajo s pomočjo aretiranih pobiralcev OF-arskega davka, o katerih je znano, da vse izdajo. Je sicer res, da mnogi dajejo za OF, ker se bojijo te zverinske organizacije. Toda tako prisiljeni podporniki so od sedaj v še večji nevarnosti od strani akupatorja. Sicer je pa že več takih, ki so bili nadlegovani od OFarskih pobiralcev, le-te poštene napodilo in sedaj imajo mir.

NOVI PARTIZANSKI ZLOČINI. V noči od 15. na 16. avg. so partizani na Brezovici pri Ljubljani odpeljali 2 Potokarjeva (Novak) in Severja. Potokarjeva so odpeljali v spodnji obleki in jima niso dovolili, da bi se oblekla. Partizane so ljudje poznali. Vse so odpeljali v taborišče "Ključ". Sever se je pozneje rešil ter se vrnil.

TISTIM, KI SO V GOZDOVIH, so Italijani 16. avg. v Vnanjih in Notranjih Goricah pri Ljubljani požgali skupaj 8 poslopij.

PARTIZANI SO OROPALI sirotišnico v Bokalcih,